

פרוטוקול מס' 32/ב'

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים
אשר התקיימה ביום ג', ז' באלול תשי"ג, 18.8.53
(בטעה 8.30)

חברי הוועדה:

נכבדים:

- א. אלמן - יו"ר
- ז. טברסקי
- ט. כפרית
- י. ניצני
- ד. נצר

מוזמנים:

ז. ורהפטיג - סגן שר הדתות
ד"ר בסיס - המנהל הכללי של משרד הבריאות.
ד"ר יהל - מט"ם משרד הבריאות.
סר בלובוס - היועץ המשפטי של משרד הבריאות
סר ט. רוזנטל - מטעם משרד המשפטים.

סדר-היום:

- א) סיום הדיון בחוק האגסוטיה והפתולוגיה.
- ב) כפר הנזער "בן-טמן".
- ג) מסקנות בקשר לאיטפול חולי כחפת.
- ד) הצעת מסקנות בקשר לעבודת משרד הסעד
- ה) נציגי הוועדה לטוענה הרפואית.
- אני פותח את הישיבה.

היו"ר א. אלטמן:

הנענו בישיבה האחרונה עד לסעיף 7,
אולם סר ורהפטיג רוצה לחזור ולהעיר משהו לסעיף 6.

ז. ורהפטיג - סגן שר הדתות:

ברצוני לחזור לאותה פסקה האומרת:
"אם נקבע בתעודה שנחתמה על-ידי שלושה
רופאים שחוסמכו לכך...". ביחס לזה הצעתי את הצעתי אשר נדחתה ברוב
מנוצם, שאחד מן הרופאים יהיה בא-כח המשפחה. היות ואני מניח שלא
תהיה תקווה רבה לקבלת החוק עוד לפני הפגרא, לרגל עומס עבודת הכנסת,
הייתי מבקש מחברי הוועדה לתת לי אפשרות, עד לישיבה הבאה, לאסוף קצת
חומר על הנהוג בכמה ארצות בעולם והתחלתי כבר באיסוף החומר בעזרת
סר רוזנטל. כדי להוכיח שבנקודה זו אנו מרחיקים לכת מכל מדינה אחרת
שהיא אפסרות הטמעה למטפחה, ובענין זה אינני יודע מדוע דווקא אנו
צריכים כל-כך להרחיק לכת.

זאת בקסתי, ובאם לא תקבל-אביאה למליאת

הכנסת.

ט. רוזנטל:

מאין לך סר ורהפטיג שכאן אין הטפחה
המשפחה? עד כמה שידוע לי ברוב הארצות
בעולם אין דורשים אפילו דומא אחד אלא קובע בית-החולים בעצמו.

ז. ורהפטיג - סגן שר הדתות:

אני מוכן להוכיח למר רוזנטל לאחד טאאסוף
את החומר בענין זה.

זו.

ד"ר יהל:

אינני מבין את טענת טר ורהפטיג טעה שהחולה נמצא בטיפול בית-החולים, אם כך הדברים, הרי הרופא המטפל בחולה הוא רופא שהטמחה נתנה הסכמתה עליו, ואי-אפשר להגיד שהרופא המטפל בו אינו רופאו ורופא מבחוץ הוא כן רופאו.

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות:

הייתי מקבל את דבריו כצודקים טעה שהמדובר היה בבית-חולים פרטי, אולם, המדובר הוא בבית-חולים ממלכתי שהחולה נכנס אליו לא מטום שבחר בו אלא מפני שהוא קטור בו, ובמקרה זה לא היתה בידו אפשרות לבחור את הרופא.

ז" טברסקי:

לדברי טר ורהפטיג לדתיית הדיון בסעיפי החוק עלי להגיס, שתפקידו בתור ועדה להקדים ולהגיס את החומר למליאת הכנסת, ומה שנוגע לדתיפות, הרי אם תמצא נטיאות הכנסת לדתות או להקדים את הדיון תעשה כטוב בעינייה. אנו עוסקים כבר זמן רב בחוק זה, שהוא בחוק מאד לבית-הספר לרפואה ויש להעביר זאת, לדעתי, בכל ההקדם. הדתייה עד לאור הפגרה תביא אך ורק נזק ולא בדרך זו עלינו לנהוג.

אני תומכת בדברי ד"ר יהל האומר, שאם מטרה מטמחה אדם חי לרופא, ונתנה בו אמונה, מדוע אחר-כך יש צורך בחוות דעת נוספת לצורך ניתוח הגוריה?

ד. נצר:

אני מתנגדת לדתייה. אם ישנה למר ורהפטיג הסתייגות בענין זה יביאנה למליאת הכנסת. על-כל-פנים הטענה שהיה לוצ בעה רוב קטן ודאי שאינה יכולה לסמט טענה למר ורהפטיג לדתיית הדבר.

אני מבקשת שתברי-הוועדה לסיים היום

את הדיון בחוק.

היו"ר א. אלטמן:

יש להניח שתוך זה יונה כבר בטבוע הבא על טלחן הכנסת. בכל אופן בטידה שתהיה למר ורהפטיג הסתייגות בענין זה יכניסנה לכנסת.

ה ו ח ל ט:

לסעיף 6 טטורה למר ורהפטיג זכות הסתייגות בכנסת.

סעיף 8 -

ז. ורהפטיג סגן טר הדתות:

אני מציע את הנוסח הבא: (א) הסותר גוריה שלא לפי הוראות סעיף 2 והמנתח גוריה שלא לפי הוראות סעיף 6 וכו'... אטם בעורן."

טר גלובוס:

אני חושב שהצעת טר ורהפטיג היא יטרה והגיונית, כלומר, מי שיבחר או ינתח גוריה שלא בהתאם לסעיפים 2 ו-6 הריהו עובר עבירה דאטם בעורן.

ט. רוזנטל:

לדעתי לפי נוסח זה אי-אפשר לעבור עבירה ולהיאטם בעורן.

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות:

אני טוכן להעביר את החלק הראטון של סעיף 7 (א) "העובר על הוראות סעיף 3" לסעיף 7 (ב) ולהחטיר קצת בעונט.

זו.

ד"ר יהל:

ביחס לנקודה האחרונה ברצוני להעיר, כי אין זה לגמרי הגיוני שמי שלא מילא חובת הודעה ומסירה יאסר בעוון - שלוש שנים מאסר; ומי שלא מילא את חובת הקבורה של הגוריה, טענה שיש לראות בו טעום ולזול בכבוד המט, יקבל רק קנס של 200 ל"י. אני רואה בזה אי-פרוסורציה, ובענין זה אסטר לקבל את הצעת מר ורהפטיג לאחד בסעיף אחד את אי מילוי חובות ההודעה והמסירה והקבורה ולהחמיר בעונש.

מר רוזנטל:

אני משאיר בידכם לבטח את העובטים לפי הבנתכם, אולם מסיבות טכניות בחוצות לי לכל עונש סעיף קטן מיוחד כך ששאר הסעיפים הקטנים יהיה כמספר טיזור העובטים.

ביחס לדברי ד"ר יהל הרי קיים כאן הכדל גדול לגבי סעיף 3 וסעיף 5(א). סעיף 5(א) קובע את ההוראות ביחס לקבורה, וסעיף 3 קובע חובות הודעה ומסירה. לעבור על הוראות הודעה ומסירה יכול כל אדם, בטעה טעגירה על אי-קבורה יכולה להיות אך ורק אצל האוניברסיטה. טעום כך אף טענו בזמנו שאין כלל צורך בסעיף זה, כי המדובר הוא בגוף ציבורי שהחובה הציבורית מוטלת עליו ואין כלל להענישו. בהתאם להצעת ד"ר יהל יש לקבוע שנס מאסר גם לאוניברסיטה, אבל זאת איננו יכולים לעשות, כי גם כאשר יוצא פסק-דין זה לא תהיה אפשרות להוציאו לפועל ומטום כך יש כאן רק מקום לקנס, וביחס לקנס קובע החוק הפלילי מכסימום של 200 ל"י.

מר גלובוס:

איזה סעיף בחוק הפלילי קובע זאת? לפי מיטב הבנתי יכולים מתוקקים לקבוע בחוק קנס העולה על זה, טעה שהמדובר בחוק חדש, אשר לגביו אין כל הגבלה.

ד"ר יהל:

אני מצטער, מטובת מר רוזנטל אינה נראית לי לענין, מטום שלא ביקשתי שיוכנס כאן סעיף הגורם מאסר לגבי גוף שאין להטיל עליו מאסר, ציינתי רק דבר אחד, שאם רוצים על הגוף הזה להטיל עונש מתאים הרי מתקבלת הצעת מר ורהפטיג להעביר גם את הוראות סעיף 3, שסם עונש מאסר שלוש שנים נראה טובים בעיני, לסעיף ב' ולהגדיל את העונש בקנס.

ז. ורהפטיג: טגן מר הדתות:

רצוני להבהיר את אי-ההבנה בענין זה. המדובר הוא בקיבוץ העבירות מסוג אחד ומסוג שני. בהתאם לכך ברור, שהמבחר שלא כהלכה והמנתח שלא כהלכה הן עבירות מסוג אחד, שאני כולל אותן בסעיף 7(א), דאילו הקבוצה השניה מהי? - ההכנות: מי טעובר על חובות הודעה ומסירה, או מי שאינו קובר את הגופה. זוהי קבוצה שניה שאני כולל אותה בסעיף 7(ב).

העונש אשר צריך להיקבע לגבי העובר על הוראות סעיף 5(א) איננו יכול להיות מפורט כפי שפירשו מר רוזנטל, מטום ציבורי אינו יכול לקבל עונש מאסר. בענין זה מקבל את העונש מנהל המוסד, או שייקבע הדבר על-ידי בית-המשפט. על-כל-פנים היו אצלנו מקרים כאלה ובכל החוקים נקבעו עונשי מאסר, וכבריים מאד, גם אם העובר הוא גוף ציבורי, אלא שאז נענסת הנהלת המוסד או האזרחי לפעולה.

על-כן אני מציע: שהעובר על הוראות סעיף 3 או סעיף 5(א) - דינו 500 לירות קנס, או מאסר עד שנה אחת.

מר גלובוס:

קודם-כל אני מצטער כי חברי למקצוע, מר רוזנטל, מתנגד לי, ובענין זה ברצוני להגן על עמדתי ולהגיד, ונאמר הדבר על-ידי קודמי, שמבחר ומנתח מקבילים זה לזה ועל-כן יש צורך לכלול אותם בסעיף אחד.

זו.

לגבי סעיף 5 (א) אף אני מתנגד לפירוטו של טר רוזנטל שיכול להיאסם בעבירה זו אך ורק גוף ציבורי. במקרה הנידון יכולה ליפול האסמה על מנהל בית-ספר לרפואה, על דיין הפקולטה, וכל מי שחלה עליו האחריות כתוצאה מהוראות סקיבל. אני מצטרף להדברים שוטטטו עד כדי כך; גם אם נקבל את פירוטו של טר רוזנטל לסעיפי החוק, אזי ממה נפשך? אם כוונת החוק לגוף ציבורי - מה הם 200 לירות מבחינת החטיבות שבדברים, לגבי גוף ציבורי? ובענין זה אומר לנו טר רוזנטל שבחוק הפלילי נאסר סאי-אפטר לקבוע סכום גבוה מזה.

טר רוזנטל: הקנס הפלילי בחוק הפלילי לעוון הוא 200 ל"י.

טר גלובוס: אנו כאן מתווקקים חוק חדש והכנסת סוברנית.

על-כן אני תומך בהצעת טר ורהפטיג.

טר רוזנטל: יש כאן אי הבנה ביחס לדברי, אני אמרתי, שאם המדובר הוא בעבירה על חוק והאסמה בעוון, פירוט הדברים שהמסמיסום מאסר הוא עד 3 שנים או עד 200 ל"י קנס. על-כן אם רוצים חברי הוועדה לקבוע קנסות אחרים עלינו להסמיט את המלים "אסם בעוון" וכמספר הקנסות שייקבעו יהיו סעיפים קטנים.

ז. ורהפטיג: אני מציע איפוא, לנסח את הסעיפים כדלקמן: (א) "המבחר גוריה שלא בהתאם להוראות סעיף 2 והמנתח גוריה שלא לפי הוראות סעיף 6 - אסם בעוון".

(ב) העובר על הוראות סעיף 3 או סעיף 5 (א) - דינו מאסר עד שנה אחת, או קנס עד 500 לירות או שני הענשים כאחד."

טר רוזנטל: אני מציע לסעיף קטן (א) להסמיט את המלים "אסם בעוון" מאותן הסיבות שהזכרתי.

ז. ורהפטיג סגן דר הדתות: טוב, אני מוכן להסמיט את המלים "אסם בעוון" ולכתוב במקומן את המלים "דינו - מאסר עד שלוש שנים או קנס עד 1500 לירות או שני הענשים כאחד".

היורד א. אלטמן: הצעת טר ורהפטיג היא כדלקמן:

סעיף 7 (א) ינוסח כדלקמן: "המבחר גוריה שלא לפי הוראות סעיף 2 והמנתח גוריה שלא לפי הוראות סעיף 6 - דינו מאסר עד 3 שנים או קנס עד 1500 לירות, או שני הענשים כאחד".

סעיף 7 (ב) ינוסח כדלקמן: "העובר על הוראות סעיף 3 או סעיף 5 (א) - דינו מאסר עד שנה אחת, או קנס עד 500 לירות או שני הענשים כאחד".

ד. נצר: אינני מתנגדת לכך שנהלק את הסעיף לשני סעיפים קטנים הכוללים שני סוגי עבירות, אולם אנו מחמירים, לדעתי, בקנס ביחס למבחר גוריה שלא לפי הוראות סעיף 2, שכונתו לא רק לצורך לימוד ומחקר אלא גם לאתר שנסלחה הודעה על מותו לפי התקנות - וביחס לזה יש לי הסתייגות לפי להודיע. פירוט הדברים טבעד אי-הודעה יגיע מאסר עד שלוש שנים, וזאת בהתאם לתקנות שאיננו יודעים בדיוק מה הן וכיצד יתקינו אותן; כגון לדעתי, אנו מכניסים את האסמה הגדולה ביותר ואני, כהגדרת הוועדה, אינני יכולה להסכים לכך. אם בכל זאת ישנה נטייה ללול זאת, הייתי מציעה להכניס זאת לפיסקה (ב) שם הקנס קטן יותר.

זו.

היו"ר א. אלטמן:

אגב, עלי לציין שחבר-הכנסת כהנא מציע בקשר לטעיף 7 את הנוסח דלקמן: מהעובר על הוראות טעיף 6 דינו מאסר עד שנתיים או קנס עד 2000 ל"י או שני העבטים כאחד.

ד. נצר:

אולי ננסה את טעיף קטן ב' כדלקמן: מהעובר על הוראות טעיף 5 (א) וטעיף 2 - דינו קנס עד 500 לירות, או מאסר עד שנה אחת, או שני העבטים כאחד.

ז. ורהפטיג - סגן סר הדתות: ניסוח זה הצעתי למעשה לראשונה, אולם סר רוזנטל התנגד לזה בכל תוקף בסענו טעיף 2 אינו כולל שיפויזציות כאלה שאסור לעבור עליהן.

מעבירה עתה אינני רואה טעם להוציא מטעיף קטן (א) את טעיף 2, כיוון בהתאם לניסוחי היא זלוול בגופת אדם שלא לפי החוק, אם על-ידי ביתור שלא בהתאם לחוק, אם על-ידי ביתור שלא בהתאם לחוק, ועל כך נקבע מאסר וקנס. הצעת חברת-הכנסת נצר באה עתה כאילו לפתוח פתח להבחנה בין ניתוח וביתור. אני יכול להבין את הטענה שיש להקל בעונש וביחס לזה יכולה חברת-הכנסת נצר להציע בטעיף 7 (א) הקטנת המאסר והקנס, אולם גם אם נקבע 3 שנים אינני חושב שהדבר כל-כך קובע מכיון שהדבר נתון בידי השופט אשר יכול לקבוע דרגות קנס ומאסר עד למכסימום. לכן אני חושב שאין טעם להוציא את טעיף 2 כדי לא להפחית בסוג העבירות.

ד. נצר:

אבל אני מדברת על הודעה.

ז. ורהפטיג סגן סר הדתות:

הודעה היא תנאי לביתור וכל מי שעבר על עבירה זו עבר גם על כשרות הביתור.

סר רוזנטל:

האם יכול המבחר לדעת אם נטסרה הודעה או לא, והאם אותו יאשימו בטקדים כאלה? אלו היו הגורמים אשר סנעו בזמנו מלהכניס זאת לחוק, מטום שלא יכולים להאשים את הסטודנט אשר מבחר את הגוריה.

ד"ר יהל:

האם חייב הסטודנט לדעת טעה סמבסט סטנו הרופא חלק מסויים מן הזוף טבית-החולים שלח את הגוריה הודיע על כך לקרובים. שאין לו לדעת זאת?

ז. ורהפטיג - סגן סר הדתות:

שתי דטאי הסטודנט לבחר גוריה? הסטודנט דטאי לבחר גוריה אלא אם כן אומר לו הרופא: הנה הגוריה, כתר! ובענין זה אם באה ההוראה מטעם הרופא - אחראי הרופא; אם קיבל הרופא את ההוראה סמנהל בית-החולים-אחראי מנהל בית-החולים וילך הוא למאסר, כי הרי מישהו צריך להיות אחראי. אם יקח סטודנט סתם גוריה ויתחיל לבתרה - יטב אף הוא במאסר. מי הקובע? - אם לא נכתוב בחוק - יקבע השופט.

ט. כפרית:

אינני חושבת שסטודנט על דעת עצמו יבחר גוריה, אלא בהוראת מישהו.

סר רוזנטל:

לי לא נראה להאשים את המבחר שאין יודעים מי הוא. האם אפשר להאשים את הסטודנט?

ז. ורהפטיג - סגן סר הדתות: הסטודנט אינו מבחר על דעת עצמו.

ד"ר בטיט:

יש כאן לדעתי אי-הבנה, בזה שנותנים עונש לאיש מסויים בעד מעשה של איש אחר. אם יש גוריה בבית-חולים, בית-החולים הוא המודיע ואילו המבחר הוא איש אחר. האם זה באחרון- / את העונש עבור אי-הודעה סנד בית-החולים? יקבל

זו.

טר גלובוס:

המדובר הוא שלא לצרכי רפואה בבית-ספר
לרפואה, אלא במקום אחר.

ד"ר בטיס:

זאת יש להדגיש בחוק, "המבנה גוריה שלא
בבית-ספר לרפואה ולא לצרכי לימוד ומחקר"

ד. נצר:

אני תומכת בזה.

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: אפשר לנסח זאת אחרת: "המוסד גוריה לבית-

ספר לרפואה שלא בהתאם להוראות סעיף 2,

וכו'".

ד"ר יהל:

העונש צריך לחול, לדעתי, על מוסד הגוריה
לביתור ולא על המסכן שאינו יודע כלום
ומבנה. כי אם, למשל, ביתר הסטודנט גוריה ללא הכשר יובא בפני בית-משפט
שה יברר עד שיציע לאטם-יהיה זה מגוחך.

על-כן אני מציע: "המוסד גוריה לביתור
שלא לפי הוראות סעיף 2 יענש".

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: אני מציע את הנוסח דלקמן:

" (א) המוסד גוריה לבית ספר לרפואה
שלא נתמלאו לגביו הוראות סעיף 2, המבנה גוריה שלא ברשות בית-ספר
לרפואה או הטנתה גוריה שלא לפי הוראות סעיף 6 - דינו מאסר עד שלוש
שנים או קנס עד 1500 לירות או שני העונשים כאחד."

ד"ר בטיס:

הייתי מוסיף: "שלא לצרכי לימוד".
יכול לקרות סמטיבה זו או אחרת נזקק בית-
הספר לרפואה לעשות את עבודתו במקום אחר, ויש לאפשר לו זאת בחוק.

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: אם כך הרינו צריכים לכתוב "המבנה גוריה

שלא לפי סעיף 2, אלא שאני גורס את
העונש על המוסד, ואם הגוריה נמצאת ברשות בית-ספר לרפואה רשאי כל
אחד לבתר את הגוריה.

טר גלובוס:

אם מסרת החוק היא שביתור הגוריה יעשה
לפי סעיף 2 אי-אפשר להעמיד את הסעיף
הזה ללא סנקציה ואף שלגבי סעיף 6 נקבע עונש. מי שעושה בניגוד לחוק
מוכרח לשאת בעורו. וכל המפר שהושמע כאן לגבי הסטודנטים - הרי במקום
סאדם אינו חייב לדעת ואינו יודע אין מאשימים אותו לפי החוק והוא
אינו נענש.

טר רוזנטל:

אני מוכן לקבל את הצעת טר ורהפטיג
באם תירוסף המלה "לביתור" אחרי המלה
"מוסד". זאת אני מדגיש אך ורק מבחינה טכסטית ולא יותר, כי מבחינת
הניסוח איננו יכולים להתספק על כוונות ורגשות.

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: אינני יכול לקבל הצעת טר רוזנטל, כי

המוסד יכול לטעון שנתן גוריה שלא לביתור
ואז קשה מאד יהיה לסגור את האור אי. כי אחר טן השניים: או שמעניסים
את המוסד או את המבנה.

ט. כפרית:

אני רואה שאנו מסתבכים יותר על המילה,
אולי יהיה פשוט יותר לכתוב בסעיף 7:
"העובר על הוראות סעיף 3 וסעיף 2" - טבלי לפרט אם נמסרה הגוריה
לבית-החולים, לביתור או שלא לביתור, וכו'".

ועדת המירותים הציבוריים,
18.8.53

זו.

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: זאת היתה הצעתי אולם התנגדו לה אנטי
המסמט בטענם שאי-אפשר לעבור על הוראות
עטה ולא תעשה. טעה שבסעיף 2 יטנה הגדרה.

ט. כפרית: בסעיף 2 יטנם בפירוש סעיפים האומרים
ביצוע.

ד"ר יהל: לאור טענה זו הייתי מציע לד"ר ורהפטיג
שלא להזכיר בסעיף הדן בענשין את הסעיפים
2 ו-3, אלא "המסור גרועה שלא לפי הוראות חוק זה".

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: אינני יכול להסכים להצעת מר רוזנטל
טעם פשוט. ברגע שאנו אומרים שניתנה
גוריה לבית-הספר לי פואה, רטאי בית הספר לעשות בגוריה כרצונו וללא
כל ביקורת. אינני יכול לכתוב "לביתור" מפני שאז אצור סיטואציה כזאת
שלא יהיה אף אחד בעל עבירה, כי המוסר את הגוריה יטען: מסרתי את
הגוריה לא לביתור אלא למטרה אחרת. מצד שני יטענו אנטי-בית-הספר לרפואה:
הגוריה בטצאת אצלנו ועשינוה לא זו יהיה אסם ולא זה.

מסום כך עלינו להאשים או את המוסר
או את המבחר. לראשונה הצעתי להעניש את המבחר - אסרתם לא. כאשר
אני מעביר את העבירה על המוסר, מציע מר רוזנטל לצרף מעטה לכרונה
ולדעתי אי-אפשר להעניש במקרה כזה. לכן אני אומר: "המוסר גוריה
לכית ספר לרפואה וכו'", ומרגע שנמסרה הגוריה לבית-הספר הוא חייב
לדעת שבבית הספר יכולים לעשות בגוריה מה שרוצים, ועל-כן עליו לבדוק
היטב את מטרת הצורך בגוריה ואם הוא רטאי למטרה.

ד"ר טברסקי: אני רוצה לשאול את מר רוזנטל מדוע לא
מספיקה לו המלה "מוסר"?

מר רוזנטל: מסום חוק אי-אפשר למסור גוריה למטרה
אחרת פרט מאשר קבורה. אני מוכן לזותר
על המלה "לביתור" בתנאי שיהא כאן הבדל בין המסירה אשר עליה דן סעיף
3 ולא סעיף 2, ועל-כך אין חולקים. ובענין זה צריך הנוסח להיות נוסח
מספטי מוטלם.

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: אני מציע לדחות זאת לישיבה הבאה ועד
אז להטיל על מר רוזנטל למצוא ניסוח
סתאים.

ד"ר נצר: אנו מתנגדים לדחיה.

ט. כפרית: בהתאם לנוסח המוצע על-ידי מר ורהפטיג
נאמר בפירוש סמותר לבתר גוריה בבית-ספר
לרפואה. ברצוני לשאול, מה דינו של אדם המבחר גוריה בבית-חולקים?

ז. ורהפטיג - סגן טר הדתות: על כך דן סעיף 6.

הנוסח המוצע על-ידי הוא כדלקמן: (א)
"המוסר לבית-ספר לרפואה גוריה שלא נתמלאו לבנה הוראות סעיף 2,
או המבחר גוריה שלא ברשות בית-ספר לרפואה, והמנתח גוריה שלא לפי
הוראות סעיף 6, דינו - מאסר עד 3 שנים או קנס עד 1500 לירות, או
שני הענשים כאחד."

(ב) העובר על הוראות סעיף 3 או סעיף
5(א) - דינו מאסר עד שנה אחת או קנס עד 500 לירות או שני הענשים כאחד."

הנוסח הנטיל לסעיף 7 - כהצעת מר ורהפטיג - נתקבל.

ז.ו.

לסעיף 7 ישנה הסתייגות לחבר-הכנסת כהנא.
יתכן שיורו על הסתייגותו אשר היתה

היו"ר א. אלטמן:

מכובדת לנוסח הקודם.

טעיה 8 -

התקבל בנוסח הצעת המטעלה.

טעיה 9 -

לסעיף זה הסתייגות לחבר-הכנסת כהנא, המציע
כדומה פקודת חוקי סיבות מוות

היו"ר א. אלטמן:

ישונו ולא יותר אלא גיתוח במקום ביתור.

איננו מטפלים בהנחאות פקודת חוקי סיבות
מוות, אנו רק אומרים שחוק זה לא יפגע בו.

ד. גזר:

ז. ורהפטיג - סגן שר הדתות: הפרוצדורה המקובלת בטקרה שיש הצעה
או הסתייגות שחברי הוועדה פועלים עליה
שהיא חורגת מתחום הנושא היא להעביר את הערעור לוועדת הכנסת על-מנת
שתכריע בדבריה. אם ועדת הכנסת מחליט שההסתייגות אינה חורגת מתחום
הנושא יש לתת מקום להסתייגות, ואם לא - ההסתייגות נופלת.

שר רוזנטל: התוצאה המעשית מטפירת הענין לוועדת
הכנסת תהיה רק דחיית קבלת החוק, אני
מציע לקרוא למזכיר הכנסת ולברר את הדברים בהתאם לפרוצדורה והתקנון.

(שר צידון טופיע)

שר רוזנטל: ברצוננו לשאול את שר צידון מהי הפרוצדורה
במקרה זה: סעיף 9 לחוק האנסומיה
והפתולוגיה אומר: שחוק זה לא יפגע בהוראות פקודת חוקי סיבות מוות,
בא חבר-כנסת ומציע שינוי לגבי החוק המוזכר שלא באופן יסיר אלא רק
דרך אגב. טוענים חברי-הוועדה שההסתייגות זו חורגת מגדר הנושא, בטענה
השאלה מה הדין, איפוא, במקרה זה.

שר צידון: במקרה זה יש לנו נוהג מסויים האומר,
שחברי-כנסת יכולים לשמור להם הסתייגות
לסעיפי החוק אך ורק במסגרת הנושא עליו דן החוק. במקרה זה אם ישנה
הצעה להוסיף או לשנות סעיף החורג ממסגרת הנושא - הסתייגות זו אינה
כשרה. זאת קבעה הכנסת מנימוק פשוט: לא רצינו שהדינים יחרגו ממסגרת
החוקים עליהם דביט. יתר-על-כן, לו גם היה הסעיף הזה אומר את ההיפך,
שחוק זה כפוף לווראות החוק האחר גם אז היתה ההסתייגות טהורה נושא
חדש.

ז. ורהפטיג - סגן שר הדתות: מהו הנוהג שעה שהמיוצר הוא בנושא חדש?

שר צידון: ועדת הכנסת היא הפוסקת בענין זה.

היו"ר א. אלטמן: סי צריך להעביר את השאלה לוועדת הכנסת?

שר צידון: על יותר הוועדה יחד עם המסתייג להביא
את הענין בפני ועדת הכנסת.

ד. טברסקי: בוצעני לשאול את דעת שר ורהפטיג אם
הסתייגות זו חורגת מן הנושא או לא?

זר.

ז. ורהפטיג - סגן שר הדתות: דעתי הפרטית היא שהסתייגות זו חורגת מן הנושא.

זי. טברסקי: אם הוועדה כולה מחליטה שהסתייגות זו חורגת מן המסגרת אני חושבת שגם לאחר ההסבר שטטר מר צידון אין מקום לערר את הטענה.

ד. נצר: אני מציעה להתליט שהוועדה רואה את הסתייגות חבר-הכנסת כהנא כחורגת מסמכות החוק.

מר רוזנטל: הייתי מציע שיו יור הוועדה יפגש עם יו"ר ועדת הכנסת ויברר את הדברים במהירות המכסימלית.

זי. טברסקי: הייתי מציעה ליו"ר הוועדה, מר אלטמן, להיפגש עם יו"ר ועדת הכנסת ועם חבר-הכנסת כהנא ולהבהיר את הדבר. אחרת ייסחבו הדברים.

ההצעה - התקבלה.

ה ו ח ל ט:

סעיף 9 כנוצע על-ידי הממשלה - התקבל.

היו"ר א. אלטמן: בקשר לסעיף 2 של החוק, ובקשר להסתייגות חברת-הכנסת נצר לסעיף זה ביחס לתוספת האומרת "שנסלחה הודעה על מותו לפי התקנות", באה הצעה מצד חברי הוועדה לדון על כך שחדש, בטענה שיש בסעיף אפשרות של הודעה והתקנות יוכיחו זאת.

ה צ ב ע ה

י בעד הטארת סעיף 2 כפי שהובא לוועדה על-ידי הממשלה וללא התוספת

רוב.

ה ו ח ל ט:

סעיף 2 התקבל כפי שהוצע על-ידי הממשלה וללא התוספת "שנסלחה הודעה על מותו לפי התקנות".

זכות הסתייגות - לחבר-הכנסת ז. ורהפטיג.

היו"ר א. אלטמן: בזה סיימנו. אנקש את כל מי שהסתייג להכין את ההסתייגויות בצורתן הסופית ולסדרן למר רוזנטל.

כג. כפר הנוער "בן-שמון".

לשאלת כפר הנוער "בן-שמון", ברצוני להביא לידיעת חברי הוועדה שהגב' נצר ואני, כפי שהוטל עלינו, נפגשנו בתל-אביב עם מר חיים הלפרין, שוחחנו עמו בטאלה הברובה ואף הוא יעץ לנו לשמוע היות דעת יר פרנקנשטיין.

אני מציע להזמין את ד"ר פרנקנשטיין לישיבתנו אשר נקיימה ביום ה', בשעה 9.00, ואחרי שנשמע אותו נסכם את החומר.

ה ו ח ל ט:

- (א) לקיים ביום ה' (20.8.53), בשעה 900 ישיבה על סדר-היום: כפר הנוער "בן-שמון".
- (ב) להזמין לישיבה זו את ד"ר פרנקנשטיין.

מסקנות בקשר לאישפוז חולי שחפת.

היו"ר א. אלטמן:
בטרם נעבור לסעיף הסעד, ברצוני להזכיר לחברי הוועדה, כי בזמנו, כאשר היה לנו דיון בעניני השחפת ערכנו מסקנות מן היושר היה, לדעתי, להביא מסקנות אלה על שלחן הכנסת, האם יש התנגדות לכך?

ד. נצר: אין התנגדות.

ז' טברסקי: להיפך.

היו"ר א. אלטמן:
אם כך, עלינו להוציא את המסקנות מן הפרוטוקול ולבקש את מזכירות הכנסת להדפיסן ולהעמידן על שלחן הכנסת.

הצעה - התקבלה

ד. הצעת מסקנות בקשר לעבודת משרד הסעד.

ז' טברסקי:
מה ביחס למסקנות בעניני הריאורגניזציה במשרד הסעד?

היו"ר א. אלטמן:
לצערנו לא יכלה ועדת המסנה להתאסף בינתיים נסעה אחת מחברי הוועדה לחוץ-לארץ. אני מציע על-כן לדון על כך במליאת הוועדה שאיננה גדולה ביותר היום.

ז' טברסקי:
כחברת ועדת המסנה שהוטל עליה להכין סיכום מסקנות בקשר לדיוני הוועדה בעניני הסעד הכינותי הצעה ואם חברי הוועדה יהיו מעונינים לסמוע זאת עתה יוכלו להביע על כך דעה, להוסיף או לגרוע, ולקבל זאת כהחלטת הוועדה.

היו"ר א. אלטמן:
הייתי מסכים שנסמך את הצעותיך ונדון עליהן. רצוני להזכיר לכם, כי בזמנו, כאשר היה כאן הדיון עם נציגי משרד הסעד והובעה הדעה שאנן רוצים לסכם את הדברים ביקטו הם כי נזמינם בטרם נוציא דבר סופי.

ד. נצר:
הייתי מציעה שנסמך תחילה את הצעות חברת-הכנסת טברסקי ולפני סניסק מסקנות נזמין את נציגי משרד הסעד.

ז' טברסקי:
בקשר לעניני הריאורגניזציה במשרד הסעד אני מציעה את הצעתי כהצעת ועדת השירותים, כדלקמן:

1. ועדת השירותים קובעת סקיים הצורך בריאורגניזציה במשרד הסעד, צורך הנובע (א) מבידול האוכלוסייה; (ב) מהרכב העליה ההמונית; (ג) מהעובדה שהסעד הפך לשירות ממלכתי.

2. תכנית הריאורגניזציה של משרד הסעד נראית כחיונית בטל הנטיה לדצנטרליזציה, פירושו, העברת נקודת הכובד מהמרכז למקומות. אולם חסר בתכנית תיכנון ממלכתי לזמן ארוך, המביא בחשבון את כל היקף שירותי הסעד במדינה והכולל את העבודה הטוטלתית ואת העבודה המתנדבת ותיאום ביניהן.

3. הריאורגניזציה המוצעת מתייחסת רק לפרוטטה אדמיניסטרטיבית של המרכז ללא הבהרה לתכן הסודות ודרכי-ביצוע על-ידי המרכז, המחוז, האיזור והסדה.

4. אין בתכנית הבלטה מספקת לקוטן ותפקידו של העובד הסוציאלי המקצועי המסמט עדובה לטמירת דמה סקצועית והתפתחות העבודה המקצועית בשירות. יש צורך לבצל כל אפשרות של צירוף אנשים סקצועיים מתאימים בתפקידים הנהלתיים לשם שמירה על דמת השירות והתפתחותו.

5. תפקידיו העיקריים של השירות הסוציאלי במדינה הם בהעלאת הרמה החברתית הכלכלית והתרבותית של האוכלוסייה בכללותה באמצעות העזרה המכוונת לנחשלים בה סחד, וממידן על-ידי דכיסת אהדת הציבור

הרחב והכרתו בצורך זה.

במשך השנים האחרונות לא נעשה על-ידי
משרד המסע המאטץ הדרוש לחיזוק יחס הציבור והכרתו בצורך החיוני והגורלי
בקיום והתפתחות השירות הסוציאלי במדינה.

בהפוך הדבר, חלה הפחתה ניכרת באהדת
הציבור כלפי שירות זה ויש לראות בחדרה גלוי תופעה שלילית זו.

6. הקטיים החסורים בהם מתלבט
הישוב במדינה; בשל העובדה כי חלק מבני העליה ההמונית טרם נקלטו והכה
טרטים; בשל העובדה שאחוז מסויים מבין הנוער הישראלי ואפילו טרם מצא
את דרכו לאזרחות טובה בטולדות; בשל העובדה, כי קיים עוד מספר ניכר
של אזרחים הזקוקים לעזרת הציבור (אלטנות, יתושים, זקנים, נכים
וטובלי כושר עבודה); בשל ירידת הסתח של גכונות חלוצית בכל חוגי
הישוב, להתגבר על קטיים אלה שמנינו רק חלק מהם - סחייבים שינוי יסודי
ביחס הציבור לבעיותיו על-ידי יצירת אורידה ציבורית אנהדת לפרט,
זכויותיו וחובותיו כאזרח בטולדות.

אחת הדרכים לסיפור הטוב שנוצר, לאור
האמור לעיל, היא יצירת בטה ציבורית בצורת מועצה סוציאלית ארצית אשר
תטמט סנוף למחטבה, תיכנון, לביצוע של המטימות הגדולים הסוטלים על השירות
הסוציאלי בארץ, ותתרום על-ידי כך את תרומתה למבנה חברתי תקין של הישוב.

ד. נציר:

כיוון שלא נקבל היום החלטה, הייתי
מבקט שהצעות אלה יודפסו וייססרו
לחברי הוועדה לעיון. לפי סמיעה ראשונה עלי לציין שחסרה
כאן הקדמה, כי שמענו אנשי מקצוע טובים ולאחר זאת באנו לידי המסקנות
האלה.

סנית, חושבתני, שיש להדגיש יותר
את התפקידים הטנהלתיים והמבצעים לבעל המקצוע, ואת, לפי דעתי, עטית
זאת רך סדי. בענין זה הייתי תובעת הדגטת-יתר להעמיד בתפקידים מבצעים
הנהלתיים אנשי מקצוע היודעים מה הוא שירות סוציאלי; הייתי מחווה דעתי
כי יש להעמיד בראס מחוז, למשל, אדם בעל מקצוע.

סליטית, ביחס למצב הסוציאלי רצוי
לציין במסקנות שאנו מציינים בסיפוק את הודעת משרד המסע על הקמת מועצה
סוציאלית ומבקטים להאיץ בביצוע.

אלה הן הערותי בסמיעה ראשונה, יתכן
שאעיר עוד אי אילו דברים לאחר קריאה ועיון.

הייתי מציעה להקדיש את היטיבה הבאה
לדיון בהצעת הסיכום, בהסתתפות נציגי משרד המסע.

ט. כפרית:

אני חושבת שיש טעם בפירסום מסקנות
הוועדה בעניני המסע, אולם אל לנו
להתעלם סכך שהכנסת תשב רק עוד שבוע ימים. לכן, הייתי מציעה לזרו
את הריון בטאלה זו, למלא את ההטלמות עוד היום, לקבל הערכה סופית על-כך,
להביא זאת לדפוס ובשבוע הבא, ביום ג', להקריא זאת בפני נציגי משרד
המסע וביום ד' כבר להניח זאת על שלחן הכנסת.

היו"ר א. אלטמן:

כמוכן שאנו שמענו היום את הצעת המסקנות
רק בקריאה ראשונה. לפי הרוטם הכללי
אני חושב שאם אנו רוצים לסכם דבר בקטר לזה עד כדי נתינת פירסום לדבר
על-ידי הנחה על שלחן הכנסת, כדאי היה מאד שנהיה יותר ספציפיים, כפי
שנהגנו בדברים אחרים אשר העמדנו על שלחן הכנסת כגון, המסקנות ביחס
למצב הסניטרי בארץ, המסקנות ביחס לאיטפוז השחפת, שטם לא רק הסתפקנו
בהערות ומסקנות כלליות, אלא אף בהדגטת עובדות טובות. יש לי הרוטם
שבטאלה צנידונה המסקנות הן יותר מדי כלליות (ז. טברסקי: המסקנות
סתייחסות רק לתכנית הריאורגניזציה.) עלינו לצאת מתוך הנחה שהדברים
אינם ידועים לאחרים ועליהם ללמוד אותם מתוך המסקנות שנסיק. על-כן
עלינו לציין כאן מסקנות עובדתיות, מסקנות לתיקון המצב בסדר ברור.

זו.

ישנו דבר ברור שיט להנליטו יותר. עובדה היא שעניני הנהלת הסעד לא טהיום, אלא במשך שנים טהווה טטח טוזנח. זאת-אוטרת טטטרד זה יותר מכל טטרד אחר זקוק כיום ליותר יחס טטטר גילו ולידיעה, וברור טענין זה כיוונו וניהלו ללא ידיעה. זה ענין חטור אשר צריך לבוא לידי ביטוי ברור טטר. כי טבחינה תקציבית עם כל הצעקות על חוטט תקציב אט בטווה - וזאת טציניס אף החוגים אשר הוזטנו טן החוץ, אנטי או"ט וכו' - אט טצבנו לטצב הטדינות האחרות הרי אנו טוציאים הרבה יותר טטטר טוציאנות טדינות אחרות בטטח זה, אולי טבחינתנו זה לא טטפיק, אבל בהטווה לטה טנעטה על-ידי אחרים עלינו לייעל יותר אט התקציב הזה לטטרנו בהתאם לטה טנעטה עד כה. לכן, כטאנו טדבריה על מקצועיות, לטטל, עלינו להדגיש טהאיט הטנהל אט הטטרד צריך להיות איט בעל טקצוע טובהק ואיט אדטיניטטריציה גם יחד. ואם אין אנטיס כאלה בארץ - יזטינו אותם טחוץ-לארץ. זה אחד הדברים החטובים.

אטר לסדר הדיון, היתה הצעה לדון על טעיפי הצעת הטסקנות בפרטות בנוכחות נציגי טטרד הטעד. זאת, כטובן. לאחר טהוועדה טטלט אט הדברים בינה לבין עצמה ורק לפני טמוציא לאור אט הטסקנות תזטין אט נציגי טטרד הטעד על-טנת לטטוע הערותיהם.

ז. טברטקי:
אני חוטבת טהחטתי בהצעותי דבר אחד אשר, לדעתי, יש להוסיף אותו. יש לציין טאן, בטורה אחת או טתיים, על טחנה העובדות הטוציאיות, אשר טטלאות אט תפקידן בטטירות ובנאטנות בחזית הקטה ביותר. טה דעת חברי הוועדה על תוספת זו?

ד. נצר:
אני תוספת בזה, טיש לציין בקודה זו במקום המתאים, טהטחנה העוטט לטטירות עבודה זו טהווה טחנה טטוטטע, טאטן וטטור.

ט. כפריה:
אם אנו כבר טטכטיס וקובעים הערכות לגבי העבר ולא רק טסקנות לעתיד, אולי יש מקום להוסיף טהוועדה טיירה בכל הטקוטות, ראתה אט עבודת האנטיס וכו'.

ז. טברטקי:
זאת נעטה בהקדמה. נכתוב טהוועדה טטעה וטיירה ובאה לידי הטסקנות האטורות.

אטר לתיקונים אשר יש להכניס להצעת הטסקנות, הייתי טציעה ליו"ר הוועדה, טר אלטטן, להיפגש עטי היום, כן טההצעה הטתוקנת תודפס ותעטוד בפני חברי הוועדה כבר בטבוט הבא.

ד. נצר:
אני טציעה טחברי ועדת הטטנה, לאחר ההערות טטטעו טאן, ידפיטו אט הטסקנות ויחלקון לכל חברי הוועדה. אט הדיון על-כך נקיים ביטיבה אטר תתקיים ביום ג' הבא.

ה ו ח ל ט:

לאחר טהוועדה טטעה הצעות לטסקנות בקטר לדינוים טהיו לה בענין טטרד הטעד, להטטיין ולטיים אט אט הדיון בטאלה זו ביטיבה אשר תתקיים ביום ג' הבא. כן הוחלט, כי לפני טיונחו הטסקנות על טלחן הכנסת יובאו לידיעת טטרד הטעד אשר נציגיו יוזטנו ליטיבה זו, גם לטט בי רור טטטר טאלות טוטפות.

ד. נציגי הוועדה למועצה הרפואית

היו"ר א. אלטטן:
בזטנו פנו אלינו טטעם טטרד הבריאות בדבר טטקיף לטועצת הבריאות, אולם הט תיקנו זאת וכיום טדברים לא על טטקיף אלא על נציב ועדת הטטירותים בטועצת הבריאות. טטרד הבריאות הכניס עוד טינויים טאין ברצוני לעטוד עליהם כרבע. התעוררה בזטנו טטאלה - טדוע נציג אחד ולא יותר? על-כך טיה לי ד"ר בטיי. טטט טטטייה טדריש טני בטטייה טני לטט טטטייה.

זו.

ועדת הסירותים הציבוריים,
18.8.53

האם לוצים חברי הוועדה לקבוע היום את הנציגים, או לקבוע זאת בישיבה הבאה.

קודם-כל אני מציעה לדרוש לא פחות מאשר שני נציגים לטוענת

ד. נצר:

הבריאות באמת בקבע בישיבה הבאה.

על-כל-פנים עלינו לקבוע זאת עוד לפני יציאת הכנסת לפנרא.

היו"ר א. אלטמן:

ה ו ח ל ט:

לפנות את נציגי הוועדה לטוענת הרפואית הטוקסת על-ידי סדר הבריאות בישיבה הבאה.

הישיבה סגורה.

הישיבה ננעלה בשעה 11.00.